

[Anne Birgitte Lundholt]

har tillagt ekstra bevillinger i kraft af regeringens initiativer »Den nye kurs«. Disse konti har vi taget konto for konto og har skåret de fleste væk, således at de bevillinger, der er givet, er nøjagtig lig med de bevillinger, der står på 1993-finansloven.

Hr. Jes Lunde kan gå herop igen, men jeg kan ikke forklare det bedre, end at det, vi ønsker, er at fortsætte den finanslov, som vi har gennemført for 1993, uden at skære så meget som en krone. Men vi ønsker ikke at medvirke til de merudgifter, som regeringen har indsat i finansloven.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes, det bliver mere og mere mystisk, for regeringen har ikke lagt op til en udvidelse i antallet af syge eller i antallet af mennesker, der er på barselorlov. Der er ikke sket nogen politisk ændring på det her område. Der er nogle ændrede skøn og sådan noget, men der er ikke sket nogen politisk ændring i lovgivningen på sygedagpengeområdet. Hvad er det, der er sket? Fru Anne Birgitte Lundholt nikker og påstår, at der er sket en ændring. Så må vi have det frem heroppe.

Har regeringen forhøjet sygedagpengene? Nej, det har den ikke. Hvad er det, der bevirker, at man mener, der er en besparelsesmulighed på en halv mia. kr. uden at gå tilbage i forhold til 1993? Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Men nuvel, omvendt hører jeg så et nyt politisk signal her, om at De Konservative ikke vil gå længere tilbage end det, der var niveauet for 1993. Er det så til gengæld noget, vi kan stole på? Når der er valgkamp, ser vi jo nogle meget voldsomme forslag fra Venstre og De Konservative – det har vi jo tidligere set – på dybe nedskæringer i arbejdsløshedsdagpenge, i bistandshjælp, i sygedagpenge osv. Kan vi nu være sikre på, at De Konservative og Venstre aldrig vil gå længere ned end det, der var ydelsesniveauet i 1993? For så er det jo en nyhed. Vi har jo i 10 år været presset på, at man konstant har forsøgt at forringe disse ting, men har vi nu et tilsagn om, at 1993-grundlaget går man ikke under i fremtiden? Kan jeg regne med det?

Kim Behnke (FP):

Jeg var ellers lige ved at håbe på, at vi fik et forslag om, at ventetiden skulle nedsættes fra de nuværende 9 måneder til 8 måneder for kvinder, der går gravide. Men det fik vi dog ikke. Det kunne ellers have hjulpet på det problem, vi har, nemlig at ventetiderne på fødeafdelingerne i øjeblikket er over 9 måneder, så man skal jo planlægge i god tid i forvejen.

Ellers er det jo interessant at konstatere det overvældende fremmøde, der er her i folketings salen i dag! I presselogen er der også blevet plads til to journalister i dag. De skal da være velkomne til at overhøre debatten, men sammenligner man med gårdsdagens meget, meget store og vigtige diskussion om placeringen af noget så eksotisk som et EU-miljøagentur, så kan man jo godt se, at der i allerhøjeste grad er forskel i den måde, hvorpå både Folketingets medlemmer og de ærede medlemmer af Presselogen prioriterer arbejdet her i Folketinget.

Vi skal i dag tage stilling til et budget på 466 mia. kr., men det er begrænset, hvor meget ophidselse det kan give, hvorimod gårdsdagens debat jo unægtelig vidnede om en langt, langt større interesse.

Vi blev af finansministeren inviteret til en – skal vi være venlige og kalde det en orientering – der fandt sted den 28. oktober. På det møde var beskeden til samtlige Folketingets partier, at regeringen gerne ville, om de enkelte partier frem til den 11. november formulerede de områder, de ændringsforslag, hvor man kunne tænke sig at forhandle med regeringen.

Som de venlige og imødekommende folk vi er i Fremskridtspartiet, formulerede vi et dokument, der blev overbragt finansministeren på præcis dagen, nemlig den 11. november. Det var et dokument, der tog sit udgangspunkt i den kendsgerning, at med den mandatrygdækning, regeringen har, behøver man jo ikke at gå ud og slå knuder på sig selv for at få Fremskridtspartiet til at stemme for finansloven, og i den erkendelse var det næppe de store ideologiske ting, der kunne tages op til forhandling. Regeringen behøvede bogstaveligt talt ikke at ligge på knæ for Fremskridtspartiet. Man havde sit mandatgrundlag i orden i forvejen.

Derfor koncentrererede vi også vores forslag til forhandlingstemaer om noget, vi burde kunne være enige om, nemlig at afsøge den statsli-